

Pkt. 1. Arbejdsmarkedsproblemer.

a) ILO - rapporten.

LANDSFORMANDEN OPLYSTE, at den ny rapport fra ILO var kommet med alle svarene. Det er et fornøjeligt dokument med svar fra alle landene. Lis Groes beklagede, at ministeriet havde kortet vort svar ned. Sveriges var langt fyldigere og lidt på linie med vort udkast. Spørgsmålet var, om man ikke skulle få lavet et supplement.

INGA DAHLSCGÅRD foreslog, at man skrev til ministeriet og sagde, hvor meget bedre vort svar havde været, hvis de havde rettet sig efter D.K.s udkast.

Man var enige om, at D.K. skulle tale med D.K.N. om en fælles henvendelse.

b) Ligeløn.

INGER WILFRED JENSEN fandt, at man havde gjort for lidt ved ligelønnen. Det er, som om man har droppet det. Kirsten Gloerfelt Tarp har trukket sig ud af udvalget, men derfor må det ikke dø. Der er ingen nu, der gør noget ved det. LO-kvinderne ej heller.

NATHALIE LIND vidste, at der havde været et fællesmøde. Inden for de 6 skulle man være nået ligeløn 1.7.1964.

INGER WILFRED sagde, at datoen var udskudt.

RITA KNUDSEN fandt, at de omtalte lønninger ikke var de reelt udbetalte lønninger.

Der udspandt sig en diskussion om de forskellige udvalgs arbejde - derunder også D.K.'s eget. Enighed om at prøve at samle D.K.s ligeløns- & arbejdsmarkedsudvalg.

Det bragtes på bane, hvorvidt man skulle spørge NINA ANDERSEN om at indtræde i Kirsten Gloerfelt Tarps sted.

c) Tillægspensionen

Også spørgsmålet om enke- og ænkemandspensionen i forbindelse med tillægspensionen blev bragt på bane.

INGER WILFRED fandt, at tjenestemændenes pensionsspørgsmål burde inddrages samtidig hermed.

INGA DAHLSCGÅRD udtrykte sin forundring over, at man i tillægspensionen fuldstændig brød med alle de principper, man havde bygget på siden 1891. Nu bliver det forbrugerne, der kommer til at betale, da arbejdsgiverne vil vælge bidragene videre over på priserne.

LIS GROES syntes, at man også måtte se på det som en lønforhøjelse, der først virker senere. - Er ret afgørende for, at man er gået ind i det.